

TJALVISTEN

18. ÅRGANG Redaksjon: Ansvarsh. redaktør Otto Nordlie.
Medarbeidere: Trygve Nordlie, Leif G. Schjerven

NR. 1

JAN. 1936

Bladet utkommer 1 gang pr. måned. Sendes gratis til medlemmer.
Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.
Redaksjon og ekspedisjon: Idrettens Hus, St. Olavsgt. 23

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

JUBILEUMSFESTEN

Alt om festen kan sies i ett ord: Strålende!

Jubileumsfesten for Tjalves 45-årige beståen var imøtesett med de største forventninger og vi blev heller ikke skuffet. Festkomitéen hadde nedlagt et utmerket arbeide og har all ære av arrangementet. Festdeltagerne var tilsagt å møte i Majorstuhusets Festlokaler kl. 19.30 18. januar.

Kl. 20 gikk man til bords. Toastmester Chr. Hansen ønsket velkommen og utbragte en skål for Idrettens høieste beskytter Hans Majestet Kongen. «Ja vi elsker» blev derefter sunget kraftig og unisont.

Efter denne høitidelige åpning av festen gikk man over til de gastronomiske nydelser. Toastmesteren oplyste at det nok var mange taletrengte, men fornuftigvis nok skulde talerne måtte vente med sine oreatoriske utgydelser til ved desserten. En tale blev holdt før denne tid allikevel da den betinger sig absolutt førsteretten naturlig nok, nemlig talen for de avdøde riddere i klubben. Gust. S. Thorp holdt talen og uttalte blandt annet at minneskålpokalens små skjold nu var steget til 13 i antall og at uten disse 13, hvis navn stod på skjoldene, hadde vel ikke klubben stått der den står idag. Han sluttet med å utbringe en minneskål for de avdøde og efter at den var utbragt hersket et øieblikks stillhet. Det var festens høitideligste stund. Så lot man sig rettene smake og nu kunde vi ta et lite overblikk over hvor mange som deltok i festen. Flesteparten av de eldre, kjente medlemmer var til stede, dog savnet vi efter et hurtig rundskue karer som: Wilh. Blystad, E. Rasmussen, Alfr. K. Jensen og flere, men stort sett var fremmøtet godt, for å være helt nøiaktig 60 mann.

Av innbudne var til stede: Fri-idrettsforbundets president T. Fladvad, formann i Oslo Distriktslag, statsadvokat Faye-Hansen og P. Chr. Andersen, Aftenpostens sportsredaktør.

Ved desserten begynte talene å strømme.

Klubbens nuværende formann, G. Helstad, startet

med festtalen. Han begynte med de ord som skulde gå som en rød tråd gjennom festens senere taler. Ordene lød således: Tjalves historie er norsk friidretts historie. Talen var meget god og vant udelt bifall, men dessverre kan vi ikke få den i sin helhet her i avisen, men må ta litt hist og her. Helstad bemerket hvordan været var på Tjalves stiftelsesdag ifølge noen uttalelser fra den tid: Det var en strålende dag med litt skodde iblandt og uttalte Helstad dette er så symbolsk for klubben som ikke har hatt bare solskinnsdager i de 45 år den har bestått. Videre fikk vi høre et morsomt inserat fra Aftenposten dengang om klubbens stiftelse, der heter det: Ny idrætsforening er stiftet. Dens navn er Tjalve Foreningen til Fodløbets Fremme. Videre het det at: Fodløbet er bedste træningsmiddel for bryst og ben, klubben skulde også drive med: Sprang over gjærder med og uten stav og den i England så populære «harejakt». Festdeltagerne moret sig kongelig over disse opplysninger som hørtes så pussige ut i vår moderne tid.

Taleren oplyste som en liten kuriositet at de første spyd som kom til landet, skaffet Thorp oss fra Sverige, og en smed lavet den første diskos til klubben. Til slutt takket taleren de som gjennom årene hadde sittede i administrasjonen og utbragte en skål for de svunne år og de kommende dager og adresserte skålen til Gust. S. Thorp.

Et av våre medlemmer, Asbjørn Velde, sang en av klubbens festsanger og høstet stort og velfortjent bifall.

Presidenten i Friidrettsforbundet, T. Fladvad, var neste taler. Han begynte med å si: Der er intet nytt under solen, hr. Helstad nevnte i sin tale at Tjalve allerede dengang klubben blev stiftet leide Ridehuset på Festningen til å drive gymnastikk i, og idag 45 år senere finner vi det også hensiktsmessig å gå til et sådant skritt. Det som har båret Tjalve frem gjen-

nem årene er kameratskapet. For uten åpent og ærlig kameratskap har en klubb ingen livsbetingelser. Videre sa han: Tjalves stjerne innen norsk idrett vil alltid lyse sterkt og klart, og med full rett kan sies at Tjalves historie er Norges friidretts historie og må klubbens bane alltid forbli like lysende som til idag. Han ønsket klubbens en lys fremtid. Statsadvokat Faye-Hansen talte så for ungdommen. Talen vant stort bifall, og taleren rettet skålen til Tjalves unge garde.

Derefter takket Tr. Lie for maten og gav festkomitéen ros for det utmerkede traktement.

Man gikk derefter over i salongen til en hyggelig prat ved kaffebordet. Talene var nok ikke på langt nær slutt og første taler ved kaffebordet var Høgbergh. Hans tale var direkte rettet til pressen. Han uttalte blandt annet at i våre dager da idretten drives mere forretningsmessig og at med den reklame som skal til, er pressens hjelp i så henseende absolutt nødvendig. Taleren gav et enestående eksempel på denne pressens hjelp, nemlig P. Chr. Andersen. Høgbergh uttalte: P. Chr. Andersen har gått inn for idretten med all sin uopslitelige energi og arbeidskraft og da særlig Holmenkollstafetten. Vi må få takke P. Chr. Andersen for hvad han har gjort for Tjalve, for Holmenkollstafetten og for hele Norges idrett. Stormende bifall fulgte denne tale.

P. Chr. Andersen var så neste taler og vi noterer oss noe hist og her skjønt vi skulde hatt med hele talen, men plassen — plassen.

P. Chr. Andersen sa: Det det gjelder er å skape noe nytt stadig noe nytt innen idretten. Slike ord bør gå rett i hjertet på en idrettsmann. Andersen fortsatte: Vi må skifte ut det gamle og stadig få noe bedre og bedre. Vi nordmenn er slik skapt at vi ikke tåler en slik posisjon som den Holmenkollstafetten har fått, og den dag Tjalve har funnet noe som gavner norsk friidrett mere enn denne stafetten, er vi i Aftenposten rede til å fornye «ekteskapet» med klubben. Det gjelder å fange de nye idéer og bruke dem i idrettens tjeneste. Til slutt vil jeg få lov å slå fast at Tjalve stadig er norsk friidretts historie, fordi den alltid har hatt en eneste klar linje, fotløpet, grunnlaget for all idrett. Jeg utaler håpet om at det er fotløpet som skal føre Tjalve videre. Spontant bifall!

Så fikk vi sangunderholdning ved Velde akkompagnert av Per Finnerud. Festens clou, ordensutdelingen fulgte derpå.

Med spyd dannet de som var riddere i klubben, espalier og under disse vandret de som var utsett verdige til Tjalves orden frem for å motta ridderlaget. Ordenspromosjonen, som det vil føre for langt å beskrive her, var meget stemningsfull og vakte stor begeistring. Etter hver utdeling, det var fem, fikk de nyslåtte riddere sine pass påskrevet, og efter at den siste ridder hadde mottatt sin orden, vandret man under full musikk i sluttet tropp inn til neste akt.

Faafeng holdt derpå en manende tale om idretten som hensikt, ikke som mål. De ord som festet sig sterkest i tilhørernes sinn var: «Med idretten som hensikt vil livet gi oss den største lykke som finnes.»

Mere vil vi ikke gjengi av talen da de ordene sier alt og til uten noen som helst forkleinelse for de øvrige taler tør vi si at Faafengs tale var den vi husker best og den tale som grep oss mest.

P. M. Jensen holdt talen for kameratskapet og rettet en skål til Tjalves ungdom. Stor applaus.

Bj. Th. Fjeld, nyslått ridder, talte om slitet for klubben og ønsket at de unge måtte kjenne sitt kall. Sterkt bifall fulgte denne tale.

En av de gamle «store gutta», Hellum, talte om klubbånd og idretten. Vi noterer: Tjalve og idretten har satt dype spor i mitt liv. Kan idretten og Tjalveånden fortsatt virke som den har det fra 90-årene, da er alt vunnet og idrettens idé virkeliggjort. Det store, selve idrettens idé ligger i ordene: Mens sana in corpore sano» og da er målet nådd.

Parelius Finnerud holdt en tale for oberst Angell, Tjalves første formann, og sluttet med ordene: Ditt yrke gav Tjalves styrke. Stormende applaus.

Til slutt takket Johs. Andersen festkomitéen for vel utført arbeide og takket spesielt de som stod for ceremoniene under ordensutdelingen.

Festen fortsatte til inn i de små timer, og at det gode Tjalvehumor var til stede hele tiden fortalte de stormende latterutbrudd som fra tid til annen ristet gården.

Reporter.

RESVIG

STORGATEN 20

O S L O

Alt i sportsartikler

KJØP

Deres Bøker og Papirsaker i

GUNNAR HELSTAD'S

BOK- OG PAPIRHANDEL

Storgt. 2, (vis a vis Sev. Jacobsen). Tlf. 25140

Hvad gjestene sa:

Nei, la mig slippe, sa statsadvokat Faye-Hansen.

— Ingen pardon her, ut med sproget, svarte vi ubarmhertig. — Altså hvad synes De om Tjalve?

— Jo, jeg synes dere alltid har vært flinke til å rekruttere til norsk idrett og det kan dere være stolte av. Dere har en glimrende stab av yngre idrettsmenn.

Frøidrettsforbundets president.

— Vel min gode hr. Fladvad hvordan synes du vi arbeider i Tjalve?

— Jo, mitt inntrykk er at dere arbeider nettop slik som en idrettsklubb bør gjøre, ved at dere samtidig som ungdommen slippes til tar dere vare på tradisjonene. (Vi takker på klubbens vegne.)

Pressens representant.

Vi stiller P. Chr. Andersen det samme spørsmål:

— Hvordan arbeider vi i Tjalve?

Den gode hr. Andersen er meget reservert og vil ikke på noen måte ut med sproget. Vi går ham hårdt på klingen med alle de knep vi kjenner, men P. Chr. er nok en gammel rev i presseintervjuets «ring». Et par ord fikk vi lurt ham for allikevel: — Jo, jeg synes ihvertfall Tjalve og Aftenposten arbeider godt sammen, sa Andersen, og det var alt vi kunne presse ham for.

Reporter.

Tjalve idag —

Hvad noen av de gamle travere sa.

Vi benyttet anledningen under jubileumsfesten til å utfritte noen av klubbens eldre karer som ellers ikke er så lett for en stakkars redaktør å få tak i. Den første vi kniper er vår gamle, gode allrounder *Hellum*:

Vi spør: — Hvad synes du om Tjalve idag?

— Rett og slett like god som før og jeg liker klubben bedre og bedre.

— Hvad er ditt morsomste idrettsminne?

— Tja, sier *Hellum* og lar minnene passere revy i tankene. — Det er ikke godt å svare på. (Nei, nei, det er nok et dilemma. Minnene er nok legio hos en idrettsmann av *Hellums* kvalitet.) — Tja, sier han

igjen, — det jeg husker best er dengang jeg blev mester i 5-kamp i 1914. Det var mitt første 5-kamp mesterskap.»

Hallstein Bjerke:

En hyggelig utseende, gråskjeggete kar, riktig en godslig bestepappa sitter borte i en krok i livlig pas-siar med P. Finnerud senior. Heisan her tar vi to fluer i en smekk.

Vi gjentar spørsmålet: — Hvad synes du om Tjalve idag?

— Den mest ledende klubb i Norge, det mest imponerende den har skapt er Holmenkollstafetten. Det eneste jeg savner er at ikke byen er flaggsmykket den dagen stafetten går.

— Ditt morsomste idrettsminne?

— Jo, jeg husker det var engang det skulde være K. F. U. M. idrettsstevne på Festningen og en fotball-kamp på Stadion og jeg var litt i tvil om hvor jeg skulde gå. Det blev Festningen og jeg angret det ikke. Garnisonsprest Kjeld Stub holdt åpningstalen. Han begynte sin tale med vårt motto: Mens sana in corpore sano. De som var til stede der nede var av Norges mest fremadstrebbende ungdom innen idretten, og det at en prest holdt åpningstalen en søndag formiddag, det står for mig som det største og morsomste idrettsminne.

Parelius Finnerud:

Vi henvender de samme spørsmål til Finnerud.

Han svarer: — Jeg kan ikke få uttrykt hvor godt jeg synes Tjalve er underbygget fra starten av og til idag. Alltid har den hatt en stor stab av førsteklasses idrettsmenn og dertil klartseende folk i ledelsen. Jeg håper at denne stab av idrettsmenn vil vokse og at ledelsens klare linjer vil holdes så lenge Tjalve lever.

— Og idrettsminnet?

— Det jeg husker best var da jeg som leder av Tjalveguttene under Gøtamatchen i Stockholm, kunne telefonere hjem, 4 nye norske rekorder, hvorav Hals-tvedts 5000 m. løp under 15 min. står for mig som en oplevelse. Den prestasjon dengang var så god at Sverre Gundersen som tok imot telefonen ikke vilde tro det, men svarte. «Nå juger du bra nå.» Først da den of-fentlige rapport kom blev det trodd.

Herresko

Damesko

Barnesko

SKOTØIMAGASINET «MODERNE»

(Butikkchef Trygve Høgbergh)

STORGATEN 2

Alltid godt utvalg fra de ledende norske og utenlandske fabrikker

Konkurrerende priser

«Tjalvister» kjøper fordelaktig hos oss

Sportssko

Arbeidssko

Gummisko

Schjervøen:

Vi tar fatt ceremonimesteren og spør om det samme.

— Guttene er flinke. Basta! De gjør, både de i styret og de aktive, sitt beste bestandig.

— Idrettsminnet hvad sier du om det?

— Da jeg vant to mesterskap i Trondhjem i 1916. Jeg var sint dengang og at jeg vant tror jeg i første rekke skyldtes Gotfr. Hansen og Hellum. Så mye kjeft har nok aldri en mann fått på engang noen gang og som sagt sint blev jeg og løp . . .

P. B. Brodersen:

— Hallo gamle skrønemaker, sier vi og «Broder» smiler imøtekommende, og vi passer på å stille ham de samme spørsmål.

— Jo, jeg synes vi står utmerket. Pointet er ungdom og den er det mange av idag her hos oss.

Idrettsminne ja. Jeg vet nesten ikke hvem jeg skal si er morsomst. Det må nesten være da jeg i Kjøbenhavn i 1894 vant 100, 200 og tok 2. pr. i en dansk mil (7725 m.). Vi stusser litt ved denne kombinasjon av øvelser. — Jamen? sier vi. «Broder» smiler. — Jo, du forstår, jeg løp først 5 og 10 000 m., siden blev jeg sprinter. Jeg syntes det gikk fortere unda da.

Gust. S. Thorp:

Så passer vi på i et ledig øieblikk og slår ned på selve faren til denne store kjekke Tjalvegutten. Thorp er en optatt herre her ikveld, men nå er han ledig og da så . . .

— Jeg ser idag at klubben har overgått mine aller største forventninger. Jeg personlig er stolt over som senior i laget å få være med blandt så mange gode kamerater. Vi tre unge guttene som stiftet klubben ante nok ikke dengang hvad den lille avtale innebar. Jeg har også et lite ønske og det er å få være til stede ved 50 års jubileet. Det vilde være strålende.

— Idrettsminnet, sier vi.

— Jo, det var i 1928 da vi vant Holmenkollstafetten. Jeg satt på Bislets tribuner, og man ventet i spenning på første mann inn, og da han kom og jeg så de sort-hvite farver han bar hadde jeg tårer i øinene av glede.

Bj. Bjerke:

Tjalves skiløperkonge, mannen fra «middelalderen» vil vi kalle ham her fordi han idag står i den generasjon som ligger mellom de eldste og de yngre innen klubben.

Spørsmålene gjentas like ens her:

— Jo, bare godt. Det er morsomt å se at de unge er enige. Enigheten har alltid vært førstemann i klubben og alle gamle og unge er like forståelsesfulle.

Som trener i Tyskland er det festligste som jeg husker og morsomt synes jeg det også var da jeg slo Jon Mårdalen i Vikkollen i 1920 og tok 1 pr.

— Ja, det var jo en prestasjon av rang, inn-skyter vi.

— Å ja, ikke så verst, svarer han.

— Ikke så verst? Du fortjente Tjalves orden for den prestasjonen. Men Bjerke bare smiler sitt evigglade smil.

Reporter.

På'n igjen

Julen med alle sine goder er godt og vel over og vi er i året 1936's begynnelse. Når jeg ser på gutta nu om dagen og sammenligner deres utseende med det de pleier å ha om sommeren, er det som dag og natt. For tiden ser det ut som om vesten er for trang og bukselinningen er blitt altfor liten. En ting som belte er nok helt overflødig og snippen ser ut som den skulde være lånt. Ja, i det hele tatt ser gutta ut som de har vært på fetekur og tenker en på jula med alt flesket o. s. v., så har de jo også vært det.

Efter fjorårets sesong trengtes det nok til en hvil, og en fikk se å få sig litt kjøtt på knoklene igjen, så man hadde litt å ta av når neste sesong begynte for alvor igjen.

Nettop i disse dager begynner vi på'n igjen for å forberede oss til de store oppgaver som ligger og venter på oss. Det gjelder å få et godt underlag så vi har noe å bygge videre på. For husk at er ikke grunnmuren solid, så kan ikke bygget bli noe tess heller.

Gjennem gymnastikken får friidrettsmannen sin «grunnmur», og jo flittigere han driver innendørs-

Klær for enhver!

Alle presenter i

Gull - Sølv - Plett

kjøpes billigst i

Juveler-
forretningen

BRILLANT

Telefon 24291 — Torvg. 34 (vis à vis Glott)

treningen, desto bedre står han rustet til utendørs-sesongen.

Vi tjalvister har meget å forsvare i kommende sesong og det gjelder å henge i så vi fremdeles kan forsvare vår posisjon som landets ledende klubb på friidrettens område.

Olympiade har vi også i år og der har vi tradisjoner som må hevdes. Klubben må minst ha med *en* mann ved disse leker, hvor élitene av verdens idrettsmenn setter hverandre stevne, for å kjempe om det olympiske gull.

Slutt op om innendørstreningen, gutter, så vi alle kan være vel forberedte når de store og små slag skal stå.

Det er ikke bare de aktive som skal benytte sig av innendørstreningen. Nei, alle tjalvister, gammel som ung skal møtes og styrkes under vårt motto: «En sund sjel i et sunt legeme».

Holger.

Nyttårsønsker:

Hvad er dine ønsker for klubben i det nye år? Med denne tittel på intervjuet, startet vi på en lyntur blandt de som steller med klubben vår i år, og ofrene lot sig villig pumpe.

Formann Helstad:

Først treffer vi formannen, Helstad.

«Nå, hvad er så dine ønsker for klubben i det nye år?»

«Ja, det er så mange, så neimen om jeg vet, jeg.»

«Nå, syng ut!»

«Jo, at året, både økonomisk og sportslig vil bli et godt år og at vi må kunne hevde de gode, gamle tradisjoner slik som de alltid har blitt det.»

Viceformann Finnerud jr.:

Finnerud får vi tak gjennom telefonen hos Severin Jacobsen.

«Ja, la mig få tenke på det en times tid så skal jeg ringe.»

Det blev en lang time, først dagen efter fikk vi svaret. Han innrømmet at det hadde tatt litt tid, men klokka hans var ikke hel frisk om dagen, så da så . . . Men så kom også svaret uten nølen da det først kom:

«Seier og økonomisk suksess i Holmenkollstafetten. Rehabilitering av vårt ry som arrangør av internasjonale stevner. Og deltagere på Olympialaget til Berlin.»

Kasserer Sandvik:

Mannen som steller med «gryna», nesten unødvendig å spørre om noen ønsker der i gården. Det er et svar først og fremst og ganske riktig:

«Jo, selvfølgelig et godt økonomisk år, men samtidig et annet ønske: At alle medlemmer vet at de hører hjemme i Tjalve.»

Sekretær Hultgren:

«Mitt ønske er at klubbens kastere og hoppere vil gå frem, så de kommer til å stå på samme nivå som våre løpere.»

Opmann Thuesen:

Mannen som skal stille laget til Holmenkollstafetten riktig op så vi vinner. Merkelig nok gjelder ikke ønskene laget. Den gode herre «Steeple» ser litt lenger frem, helt til våre juniors og sier:

«At de mange lovende juniors vil ha samme gode fremgang, så vi fortsatt kan hevde vår lederplass i norsk friidrett.»

Trener Albrechtsen:

«Et ønske. Det er at vi stadig må gå frem og gjøre det like bra som i 1935.»

*

Ja, som vi ser var det en masse gode ønsker for klubben, og tenker vi nøie over dem så står det i vår makt å oppfylle dem. Vi må bare ta de løft som klubben krever av hver av oss. De aktive trener som aldri før, juniorene tar det hele med et ansvarsbevisst alvor, de passive trer støttende til ved våre større arrangements og assisterer ved dem på beste måte, så disse går knirkefritt, og til sist: at *alle* medlemmene betaler sin *kontingent punktlig*. Ja, se da går alle de ønsker som er utdelt ovenfor, i oppfyllelse. Les dette én gang til og *husk* det.

red.

Huskeliste for Tjalvistene

Medlemsmøte.

Tjalves yngre avdeling har medlemsmøte 30. jan. i Idrettens Hus (kabinettene) kl. 19.00. Det blir film, kåseri om de engelske mesterskap, diskusjon etc. Alle gutter må møte.

Festningen.

Vi henstiller til alle de som har anledning å benytte innendørstreningen på festningen. Se under rubrikken

---

Grønlands Høvleri ^{A/S}

Etablert 1867

Kontor Lakkegt. 7. Telefon 80204
Lager Grønland 12 „ 80795

Disp. Reidar C.
Anderssen

Tørr trelast

«idag» på Aftenpostens sportsside, der finner dere til enhver tid klokkeslettet og *hvor* på Festningen treningen foregår.

Ungdomsavdelingens Gavelotteri.

En appell til alle Tjalvister: «Støtt Yngres avdelings gavelotteri.» Ved å støtte dette lotteri gjør dere klubben en stor tjeneste. Husk at fra denne avdeling henter vi våre rekrutter når de «gamle» faller fra. Vi gjentar appellen: «Støtt Yngres avdelings Gavelotteri.»

Kjøp hos annonsørene!

Vil du støtte medlemsbladet?

Ja, det er klart.

Vil du støtte klubben?

Ja, mere enn gjerne.

Skal jeg gi dig et godt råd i den anledning?

Ja takk.

Kjøp hos annonsørene! Det er like billig om ikke billigere enn andre steder.

Red.

Skirenn og skøiteløp eller : Hvad nu styre ?

Nu er det på tide vi tenker litt på skirennets vårt. De siste årene har vi hatt en konkurranse med B.u.l. og tapt stort hver gang. Men det er ikke så farlig verre synes jeg det er at det aldri i disse konkurransene er blitt noen fight mellom våre egne gutter. Det er jo eneste gangen hver vinter at tjalvister møtes til kamp på ski, og da burde fremmøte være meget større. Er det noen av dere som aner grunnen? Jeg tror grunnen er den at selve konkurransen med Bul er for stor og skarp for de fleste og dette skremmer dem unda dessverre.

Det kom engang et morsomt forslag fra en tjalvist sålydende: Langrenn og derefter hopprenn i passende bakke, men med de ski som bruktes i langrennet. Bul sa imidlertid nei, bare langrenn.

I år synes jeg vi tar forslaget op igjen og vil ikke Bul dennegang heller så javel da vil ikke vi ha langrenn, basta!

For en konkurranse hvis utfall er gitt på forhånd det er ingen konkurranse. Personlig tror jeg vi skulde få vårt eget skirenn i år bortsett fra rennet med Bul, enten dette blir noe av eller ikke.

Og får vi eget renn så skal alle være med fra de eldste til de yngste, ingen må undskylde sig med at: Nei jeg er ikke noe tess til dette jeg. Passende sted for avholdelse av både hopp og langrenn har vi i kikkerten. Schaug kom også med et forslag som kunde bli ganske morsomt:

Stafettløp på ski. Sprinterne, mellemdistanserne, langdistanserne, kastere + hoppere, bridgeklubben og seniorklubben stiller hvert sitt lag. Det kunde bli mye morro ut av det, men måtte vel legges til en søndag for sig selv utenom selve skirennets. Men la oss først få et skikkelig skirenn og det skal ikke være en to tre km. råflying. Nei, legg en løipe på 8—10 km. og opplys at den er det, så har hver især noe å rette sig efter. Kortere løipe for de eldste og yngste selvfølgelig. 8—10 km. er beregnet på «racerklassen».

Ifjor skulde vi hatt et skøiteløp. Gudene må vite når det sist arrangertes skøiteløp for Tjalves medlemmer, lenge siden er det, og det løpet ifjor blev det selvfølgelig intet av, som vanlig kan en vel nesten si. Det drøides og drog ut i lengste laget. Endelig en søndag skulde vi møtes. Men isen var borte. Styret sa gid og hvadbeha . . . ha . . . og stirret forbauset på dette fenomen som intet fenomen var, da det som bekjent ikke ligger is Norge om sommeren i hvert fall ikke i Oslo.

Tilfellet er ikke nytt i Tjalve når det gjelder klubbkonkurranser. Nei, friidrettsmesterskap når første sneen faller og ski- og skøitekonkurranser når løvet spretter i lia og solen forlengst har tatt siste sne- og isklatten, det er «daglig kost» hvis det blir noe «kost» å snakke om i det hele tatt, som oftest er vi «sulteforet» på ovenfornevnte områder. Jeg tør efter all denne edder og galde som her er utspydd få henstille til nuværende styre og la oss få: Skirenn (helst for oss sjøl) Skøiteløp (gjerne før løvsprett). Med en siste bønn til styret slutter jeg: «Kjære styre vent ikke. Vis at dere kan handle raskt.»

Kritikus.

De nye riddere!

Vi vil få lov til å gratulere de nye riddere, disse er:

P. Chr. Andersen.

Bj. Th. Fjeld.

Olav Gøthe.

Gunnar Larsen.

Olav Sunde.

Nu hvil dig borger det er fortjent.

Red.

Tjalves orden skal henge høit!

Begynner ordenen å få likhet med Ekebergs ærespris?

Med disse ord til overskrift tør jeg si at Tjalves orden nu begynner å henge høit, temmelig høit, ja nær sagt for høit.

Vi kan nu snart sammenligne den med Ekebergs ærespris med hensyn til forbigåtte kandidater.

Husk innendørstreningen !

Og noen blir forbigått hver gang, og feilen ligger deri at antall habile kandidater og antall utnevnelser ikke står i forhold til hverandre.

Dette med de «forbigåtte» tror jeg neppe man slapp unda denne gang heller og vanskelig er det når man har så mange habile kandidater og ikke utdeler flere ordener av gangen enn det blir gjort.

Situasjonen idag, tror jeg, ligger ikke slik an som dengang ordenen blev innstiftet og i dens første år.

Tjalve idag har så mange medlemmer som aktivt og administrativt har gått inn for klubben, at kandidatene, grunnet den lile avgang som nu er, begynner å hope sig op i en uhyggelig grad.

Ordenskollegiet mener vel som så at det ikke skader å la noen vente til litt utover den «sene middelalder».

Personlig mener jeg at en kandidats alder ingen rolle spiller. Har han gjort sig fortjent til en orden, skal han ha den selv om han står aktivt midt oppi klubbens arbeide. Resonnementet med «å vente» skal vi være litt forsiktig med.

Man får en skare fullt ut kvalifiserte kandidater som ikke får ordenen i det hele tatt. Det går for lang tid, man har latt dem «vente» for lenge, nye som huskes bedre er kommet til.

Uten å fornærme noen av de nyslåtte riddere, kan vi si at der denne gang var flere som var like berettiget til utmerkelsen som de som fikk den.

Vi tenker da nærmest på tre som vi hadde ventet vilde blitt riddere denne gang, nemlig Bjarne Bjerke, Holger Albrechtsen og Arthur Høglund. Hvad disse tre hver især har gjort for klubben blir vanskelig å komme inn på her. Men det er vår mening at har man sagt A får man si B, og ordenskollegiet vilde absolutt, efter vår mening, intet tapt i anseelse, ei heller Tjalves Orden vilde gjort det, ved å ha tatt disse tre med denne gang. Det hadde ikke blitt for mange.

Tjalves Orden skal henge høit, men ikke så høit at enkelte, på like fot med andre som får utmerkelsen, ikke skal kunne opnå denne gunst.

Tjalves skare av habile ridderkandidater vokser stadig og *det* må ordenskollegiet være opmerksom på.

Redaktøren.

Hør hvad Rikstreneren sier!

I Festningens gymnastiksal mønstrer sjeftrener Silverstrand sine tropper.

For øieblikket er de svært små og med hensyn til toppidrettsmenn var det den aften jeg var der, sier og skriver — ingen, absolutt ingen.

Det er løgn vil man si.

Nei dessverre det er sannhet.

Er det ikke Olympiade i år? spør man sig selv.

Jo, men — — — ja, der er et stort men. Idrettsmennene har ordet!

Vi huker oss på «Silvfer» for å høre nytt.

— Nå, hr. sjeftrener, hur går det?

— Skitt, svaret kommer kontant uten nølen.

— Møter ikke gutta op til gymnastikken?

Silvferstrand gjør en grimase som om temaet vekker ubehagelige følelser. — Se selv! Ikke en av «de store gutta» er her ikveld, og dette er ikke bare ikveld.

— Ja, jeg har notert mig det allerede, svarer jeg. Et sørgelig fenomen som intet fenomen er, men dessverre den nakne sannhet.

— Hvordan synes du det ligger an for sesongen?

— Intet bestemt ennu. Men det *burde* ligge godt an og vil guttene legge godviljen til og arbeide mere intenst, så kommer resultatene.

— Merker du noe til om interessen for Berlin er stigende blandt «spissene»?

— Ikke ennu, vel i tidligste laget. Kan bare fortelle at «Hjalle» trenet i Ridehuset nu i onsdags. Men skriv at jeg synes alle skulde samles her uansett forening og alt det der. Holde sammen, hjelpe hverandre o. s. v.

— Hvad mener du om gymnastikken. Er den en viktig faktor i fri-idretten.

Svaret kommer med fynd og klem: — Absolutt viktig. Ikke tvil om det engang og den er helt nødvendig slik som friidretten drives nu til dags.

— Chansene i Berlin? Det er kanskje for tidlig å snakke om dem?

— Ja, det kan komme så mye på så det er nok i tidligste laget.

— Og landskampsforbindelsen med Frankrike, hvis den går i orden?

Det vilde for oss idrettslig sett være presis som nøkkelen til Kontinentet. Frankrike og kontinentets andre idrettsnasjoner vil få øinene op for at Norges fri-idrett ligger på et høit nivå tross nederlagene mot Sverige, som er altfor sterk for oss — ennu.

Det siste kommer nesten som en trusel om hvad svenskene kan vente sig fra oss om noen år.

— Så et spørsmål til slutt: Hvad er ditt største ønske for norsk fri-idrett i 1936?

At alle våre fremste fri-idretts gutter skal gå sammen om oppgavene. Videre at alle stridigheter innen idretten blir kastet overbord så alle sammen kan sveises sammen til en stor kameratflokk, og da skal nok resultatene bli gode, vær sikker. Samhold gir styrke.

Vi vil be alle Tjalvister legge sig disse siste ord på minne og efter beste evne forsøke å gjøre noe for at kameratskapet mellem guttene kan vokse sig stort og sterkt.

Felix.

Møt frem på den!

Det skulde være morsomt å vite

- om alle klubbens skriblere er avgått ved døden?
 hvem som blir klubbmester på ski i år?
 hvem som tar skøitemesterskapet i Tjalve i år?
 om det snart kommer noe i «Tjalvisten» som redaktøren *ikke* har skrevet?
 om det går an å si «du» til de nye riddere i klubben?
 hvor når Tjalve kan få leid innendørslokale som er tidsmessig og stort nok?
 om Tjalve blir arrangør av noe internasjonalt stevne i år?
 hvem som er mere berettiget til et slikt arrangement?
 hvem av de aktive som er blitt tjukkest i jula?
 hvem som har fått tykkelsen overfor og hvem nedenfor snippen?
 hvor når redaktøren har skrevet sig tom og om noen kommer ham til hjelp hvis han skriker ut?
 om redaktøren er gæ'rn som tror på det eventyret om hjelp?
 når Tjalve skal holde en liten danseaften?
 om tjalvistene er redd for å vise frem sine «respektive»?
 hvis ikke, hvorfor det da ikke er blitt laget en slik aften de siste 10—15 årene?
 om ikke de *aktive* kunne få i stand en liten slik danse-moro?

Betan.

Skiferden før midt-vinterbløtet

Det var gått budskap rund i Kaupangen at man skulde fare på ski kviledagen før det store midt-vintersbløte.

Fra Tjalve møtte Reidar Olavfersøn, Knut fra Bakka, Nils på Skog og Holger hin pågående. Denne siste var sønn av danekongens sendemann Albriktson og en kvinne av norsk ætt. Holger hin pågående var nu for god hirdmann i Tjalve å regne og almuen så på ham som god norsk viking. Femtemann av hirden, Otto til Nordgården skulde slutte sig til senere. Han fór fra ættegården til Grefsen et lite sted like ved Kaupangen der toget vilde fare forbi. Det var mange som fór med i dette tog, også kvinner da det ikke var ledingstog og mennene var ei heller hærklædde og bar ikke våben. De fleste i skitoget brøt følge ved Motvatn, et sted nedenfor Kong Hakes dal. Det hadde vært sterke snefall og det merkedes da også i skogen hvor sneen lå i nesten mannshøide mellom trærne. Gudene i Valhall hadde gitt bra vær og masse sne den dagen og på hver sti fór der folk.

Tjalves hirdmenn fór snart fra de øvrige som ikke var så øvet i skibruk. De fem hirdmenn var de første som kom til gården Tømte. Herfra og ned til gården Ligger'n var det mange steder bratt og hirdmennene kjørte i slalom ned dalsiden. Knut fra Bakka satte uredd utfor fra Tømte. Han stupte, da det viste sig ikke være så lett å fare på ski ned her.

Reidar lo av dette fall, men gudene likte ei at den dristige blev til latter. Reidar undgikk da heller ikke gudenes vrede og gjorde et like stort fall.

På gården Gåslungen, hvortil hirdmennene kom da solen stod høiest på himmelen, blev holdt nathvil.

Isen på vannene var farbar, men der var kommet vann fra elvene oppå isen. Sneen blev våt og satte sig fast på skiene. Sneen måtte skjæres av med kniv og så smørte man under et slags smørelse som blev tilberedt i Kaupangen. Skiene gikk raskere da.

Fra Gåslungen fór Tjalvehirden til Skjærsjøen.

Herfra tok de over til Ullevål Setergård og ned til Sogsvannets Skyssted. Her vilde Olavfersøn fare med skyss til Kaupangen, men da ingen andre gjorde følge, fór han med de andre på ski videre til ættegården.

Ved Ullevål Sottegård skiltes hirden, Knut og Nils fór videre ned i Kaupangen, mens de andre tre dro østover til hovet på Sagene, her fikk de skyss og fór hver til sitt.

Før hirden skiltes kvad den:

Deiligste dagen var denne
 finere føre får ingen.
 Hele hirden må med
 skitoget neste ferd.

Sagaskriveren kvæder på eget forsvar:

Vi takker vår Odin i Valhall
 finere ferd var vanskelig å få.
 Skiferd får mjødtørsten frem
 stigende mathug så stor.
 Mjødfør og mathugen mann
 vil være velkommen til vinterbløte.

Hirdmann Frode.

GULLKORN TIL FINANSMINISTER'n vår

Kan du si mig forskjellen mellem en skytter og en kasserer?

????

Jo, når skytter'n sikter for høit blir det «overskudd». Men når kasserer'n sikter høit blir det «underskudd». Kan du så efter dette si mig likheten mellem dem?

????

Jo, de er begge utskudd i sitt virke!

Bløten.